

relse skulde blive Opgaver at løse, der krævede en bestemt Mand, og denne Mand netop fandtes i de lavere Officersgrader, indenfor de ældre Kaptajner; saa maa Ministeren ikke være afskaaren fra at tage en saadan Mand. Vi se jo ogsaa, at opadtil har Ministeren fri Hænder. Lovforslaget gaar jo ud paa at sætte en Løn af 8,000 Kr., men dersom Ministeren vil have en Mand, der sidder i et Embede med højere Løn, saa følger denne Løn med; altsaa opadtil er der ikke nogen Begrænsning, og det finde vi ganske rigtigt, men der maa heller ikke være det nedadtil. Derfor have vi ikke kunnet gaa med til Flertallets Indstilling. Vi vide ogsaa meget godt, at Historien opviser Eksempler paa, at man har taget Officerer af Kaptajnsgraden og har sat dem paa meget ansvarsfulde Poster, og dog have de været i Stand til at løse deres Opgave fuldstændig svarende til den Tillid, der netop bragte dem i denne Stilling. Og naar det har kunnet ske tidligere under meget vanskelige Forhold, saa ved man aldrig, hvad Tiden kan bære i sit Skød, og derfor ville vi gerne, at Ministeren skal staa saa frit som muligt og udelukkende handle under sit Ansvar som parlamentarisk Minister. Det er ud fra disse Betragtninger, vi maa tilraade det høje Ting at stemme mod det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

**Forsvarsministeren (Berntsen):** Som allerede antydtes af Flertallets ærede Ordfører har Flertallet i Udvalget paatænkt at stille flere Ændringsforslag end det, der her foreligger. Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi det har taget Hensyn til de Indvendinger, jeg har gjort under Forhandlingen i Udvalget, og taget disse andre Ændringsforslag tilbage, saa at det kun har stillet dette ene Ændringsforslag til Lovforslaget om Krigsministeriets Personale og helt har undladt at stille Ændringsforslag til det næste paa Dagsordenen opførte Forslag om Marineministeriets Personale. Jeg har i Udvalget sagt, hvorfor jeg ikke gerne ser dette Ændringsforslag vedtaget, og jeg skal ogsaa sige det her Tinget. Jeg anser det ikke blot for unødvendigt, men for skadeligt. Jeg anser det for skadeligt, fordi det hindrer Ministeren i at ansætte Departementschefer og Direktører efter sit bedste Skøn om, hvem der er bedst egnet til at beklæde disse Stillinger. For det første maa jeg gøre opmærksom paa, at det at være Departementschef eller Direktør i Krigsministeriet nu om Stunder ikke er nogen Sinecure,

jeg kan oplyse, at Departementschefen i 1ste Departement i de sidste 2 Aar har haft en Arbejdstid i Regelen fra 4—5 om Morgenen til Kl. 4—5 om Eftermiddagen med kun 1 Times Mellemrum. Fra Kl. 11 til 5 kan han være overbevist om, at Telefonen stadig kimer paa ham, fordi der stilles en Række Forespørgsler fra forskellig Side til ham. Man maa heller ikke tro, at Stillingen som Departementschef er en Stilling, der ligger for enhver Officer, der skal særegne Anlæg og en særegen Udvikling og særegne Personligheder til at beklæde en saadan Stilling. Men hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil Ministeren ikke i Fremtiden kunne forfremme en Kaptajn til Departementschef. Nu er der i Krigsministeriet, som den ærede Ordfører ved, ikke mindre end 9 Kontorer. Hvis en Departementschef enten dør eller træder ud i aktiv Tjeneste, vil det være Ministeren forbudt at forfremme en Kaptajn, der sidder som Kontorchef, selv om han anser ham for nok saa dygtig og nok saa værdig til Departementschefsstillingen. Det er et urimeligt Baand at lægge paa Ministeren, og jeg er overbevist om, at hvis dette Ændringsforslag vedtages, vil det sikkert volde Loven Vanskeligheder paa dens videre Vej i det andet Ting. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at saaledes som jeg har forelagt Lovforslaget her i dette høje Ting i Aar, er det i Fjor vedtaget i det andet Ting. Det havde sin Vanskelighed at komme overens om Affattelsen af Forslaget, men det lykkedes efter mange Forhandlinger at faa Lovforslaget affattet i den Skikkelse, hvori det foreligger, og jeg vil derfor henstille til det meget ærede Udvalget at tage denne Ændring tilbage; hvis Udvalgets Flertal ikke vil gøre det, maa jeg anmode det høje Ting om at forkaste dette Ændringsforslag. Det er at lægge et unødvendigt Baand paa kommende Ministre i Fremtiden, og det tror jeg ikke, at man skal gøre. Man siger, at man skal have Mænd i en modnere Alder, Mænd med særlig Erfaring, Takt og personelt Kendskab til at beklæde Stillingen som Departementschef eller Direktør. Allererst maa jeg gøre opmærksom paa, at den ene Departementschef har med Materiellet at bestille, han vil ikke faa nogen Indflydelse paa Forfremmelsesspørgsmaal, det er kun Departementschefen i 1ste Departement og Direktøren, der faa Indflydelse derpaa. Jeg vil dernæst gøre opmærksom paa, at i dette Aarhundrede — ganske vist ere vi ikke saa langt henne i det endnu, men dog i Slutningen af den første Tiendedel — have